

[Albrechtsen]

ejer Hans Probst. Hans virksomhed går bl.a. ud på at udstykke fredede ejendomme, og desværre ser det ud til, at han er meget dygtig til både at fordrive lejerne og få ejendomme udstykket.

Sagen viser, at lejerne har alt for ringe muligheder for at bekæmpe dette uvæsen, og det er helt nødvendigt, at spekulationsmotivet, altså muligheden for at udstykke sådanne ejendomme, helt fjernes. Det må ske gennem boligministerens øjeblikkelige indgriben samt gennem lovgivning til efteråret.

I første omgang håber VS naturligvis, at ministeren kan se, at her er akut handling nødvendig. Skulle det imidlertid ikke være tilfældet, vil VS søge at skabe flertal i folketinget for en løsning uden om regeringen. Dette her skal i hvert fald standses.

Svar (7/8 86):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg er ikke i øvrigt bekendt med den konkrete sag omtalt i Ekstra Bladet den 29. juli 1986.

Det fremgår af artiklen, at det drejer sig om en fredet ejendom. Ejendomme af denne kategori kan ifølge § 10, stk. 1, nr. 3, i lov om ejerlejligheder opdeles i ejerlejligheder.

Et stop for opdeling af ejerlejligheder i fredede ejendomme forudsætter således en lovændring.

Begrundelsen for, at fredede ejendomme kan opdeles i ejerlejligheder, er, at ejerlejligheder i sådanne ejendomme kan være særlig attraktive, og at ejerlejlighedssystemet vil kunne fremme bevaringsbestrebelseerne med hensyn til ejendomme af denne art. På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at søge loven ændret.

I øvrigt kan jeg oplyse, at lejerne i den omtalte ejendom er omfattet af beskyttelsesreglerne i lejelovens opsigelsesbestemmelser. Udlejeren kan ikke opsigte lejerne, hvis han ønsker at udstykke i ejerlejligheder, medmindre betingelserne herfor er opfyldt.

Spm. nr. S 1542

Til indenrigsministeren (29/7 86) af:

Brusvang (CD):

»Finder ministeren, at den nuværende kontrolprocedure med hensyn til godkendelse af medicin og efterfølgende indberetnings-

virksomhed med hensyn til bivirkninger er forsvarlig, når henses til, at patienterne ikke i praksis får fuld information, og at disse patienter heller ikke har mulighed for selv at skaffe sig fornøden viden?«

Begrundelse

I praksis anvendes ikke mindst lægemiddelkataloget – udgivet og betalt af medicinalindustrien og -importørerne – som det væsentlige hjælpemiddel ved lægers medicinordination. Lægemiddelkatalogets oplysninger er imidlertid meget summariske og stemmer så vidt mig bekendt ikke altid med oplysningerne i statens bivirkningsregister, der på sin side er fortroligt og i øvrigt ufuldstændigt på grund af en utilstrækkelig lægelig indberetningspligt. Al medicin burde efter mit skøn udleveres med en statsligt godkendt oplysningsseddel produceret af en statsligt kontrolleret institution (fond el.lign.). Omkostningerne vil muligvis væsentligt overskride medicinalindustriens udgift til lægemiddelkataloget, men udgiften bør alligevel kunne bæres af den industri, som ofrer ca. 60 mill. kr. på reklame. Spørgeren beklikker ikke de i øjeblikket medvirkende lægers hæderlighed, men finder, at systemet politisk og juridisk er forkert.

NB: Den »populære« patientudgave af lægemiddelkataloget gør nærmest ondt værre ved som sygdomskatalog at medvirke til at give ængstelige eller hypokondridisponerede personer forestillinger om indbildte sygdomme. Det, patienter har behov for, er alene fuldstændig information om ordineret eller fri medicin.

Svar (15/8 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

For at et lægemiddel kan optages i sundhedsstyrelsens specialitetsregister, dvs. godkendes til salg i Danmark, skal en række betingelser være opfyldt. En særlig væsentlig betingelse er, at lægemidlet ved normal anvendelse ikke må medføre bivirkninger, der står i misforhold til den tilsigtede virkning eller frembyder fare af sundhedsmæssig art. Det kræves derfor, at der med en ansøgning om godkendelse af et lægemiddel følger en fyldestgørende dokumentation for lægemid-